

ה"ת 70124/01/19 - עסלי סעיד ואחיו, בלוקים, עבודות עפר וכבישים בע"מ נגד מדינת ישראל - המשרד לאיכות הסביבה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 70124-01-19 עסלי סעיד ואחיו, בלוקים, עבודות עפר וכבישים בע"מ נ' המשרד לאיכות
הסביבה/המשרד הראשי

בפני כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשת עסלי סעיד ואחיו, בלוקים, עבודות עפר וכבישים בע"מ
באמצעות עוה"ד עבדאללה עסלי
נגד מדינת ישראל - המשרד לאיכות הסביבה
משיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול הודעת איסור שימוש ברכב והשבת תפוס.

רקע

1. בתאריך 22.1.19 ניתנה על ידי המשיבה הודעה על איסור שימוש מנהלי בכלי רכב השייך למבקשת - "שופל" 950, מסוג "קטרפילר" **(להלן: "השופל")**. בהתאם לכך אוחסן השופל למשך 30 ימים החל מ-23.1.19.
2. הודעת איסור השימוש ניתנה מכח סעיף 12א' לחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984 **(להלן: "חוק שמירת הנקיון")**, בעקבות החשד כי ביום 15.1.19 בשטח שבגוש 12148 חלקה 6 ביציאה הצפונית מכפר קרע **(להלן: "השטח")** ביצע השופל עבירה של השלכת פסולת בנין ופסולת גושית לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק זה.
3. ביום 28.1.19 הגישה המבקשת בקשה דחופה לביטול הודעת איסור השימוש והשבת השופל וביום 6.2.19 נדונה הבקשה בפני, במעמד הצדדים.

טענות המבקשת

4. הן בבקשתו בכתב והן במהלך הדיון שהתקיים בפני כאמור, טען ב"כ המבקשת כי היא או מי מטעמה לא בצעו את העבירה המיוחסת להם וכי החשד המיוחס לה, נטול בסיס.
5. גרסת המבקשת היא כי ביום 15.1.19 פנו אליה **מר גזייל ושכנו מר אבו פול** ובקשו כי תבצע עבורם עבודות של יישור השטח שבבעלותם והספקת חומר מילוי "לבן" לצורך כך.
- מאחר שמדובר בשטח גדול יחסית, נטוש ולא מוגדר, המרוחק מן הכפר הסמוך אליו ומכל שכונת מגורים, נמצאו בו באותה עת ערימות פסולת אשר ככל הנראה הושלכו על ידי אחרים שזהויותיהם אינן ידועות למבקשת. במהלך ביצוע העבודות ע"י **עובד המבקשת מר אבו פנה, ולבקשת בעל השטח מר גזייל**, היזז השופל חלק מערימות הפסולת שהיו במקום, אך בשום פנים ואופן לא השליכן. מאוחר יותר ננזף העובד ע"י מנהל המבקשת על כי ציית להוראות בעל השטח ולא נמנע מלגעת בערימות הפסולת.
5. במצב דברים זה - כך טען ב"כ המבקשת, משהעבירה המיוחסת לה כלל לא בוצעה על ידה או על ידי מי מטעמה, אזי לא היתה למשיבה עילה חוקית לאסור את השימוש בשופל. זאת לנוכח הוראת סעיף 57ב' לפקודת התעבורה וגם לאור העובדה שהזזת פסולת אינה עולה כדי השלכתה.
6. ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי הודעת איסור השימוש גרמה ותגרום למבקשת נזק כלכלי רב.
7. **מנהל המבקשת מר חאלד עסלי** טען כי יישור השטח אמור היה להביא לכך שאחרים יחדלו מלהשליך בו פסולת ובתשובותיו לשאלות נציג המשיבה אישר כי במועד בו בוצעה העבודה הוא כלל לא היה במקום.
8. לבקשה צורפו פרוטוקול השימוע שנערך לבעליה של המבקשת מר סעיד עסלי ותעודת האחסנה של השופל למשך 30 ימים.

עמדת המשיבה

9. בהתייחסותו לטיעונים דלעיל, הפנה נציג המשיבה **המפקח ניסים צרור**, אל הראיות שנאספו על ידה **(ר' התצלומים והדו"חות בתיק החקירה)** וטען כי אלה מלמדות על כך שהפסולת שהורמה על כף

השופל והוזזה ממקומה, הונחה מיד לאחר מכן בקרבת מקום וכוסתה בחומר הלבן שהובא על ידי המבקשת וכי למעשה מדובר במעשה אסור של הטמנת פסולת.

10. בתגובה להערת כי בסרטונים ובתצלומים שהוצגו בפני נראה השופל מעביר פסולת קיימת ממקום אחד למשנהו, ולא מבצע פעולה של השלכת פסולת כלשונה, אמר נציג המשיבה: **"הטענה היא שלא ראו שבאה משאית ומשליכה פסולת, זה בסדר, אך מר סעיד נראה בשטח עצמו מכוון את האנשים ואת המשאית ואת כולם... אפשר לראות בתמונה מס' 33 את המשאית הצהובה מביאה חומר מחצבה שאותו מניחים על ערימות הפסולת... היו צריכים למלא שטח בשביל להגיע לגובה אפס עם הכביש. הוא לקח את הפסולת הזו ודחף אותה פנימה ועילה שם את החומר הנקי שהביאו היוקלטים של מר עסלי ואז יישרו את השטח. מבחינתנו זה השלכה והטמנת פסולת... הוא לא היה צריך לקבור אותה, אלא היה צריך להגיע לבעל השטח ולומר לו שיש פסולת ושיפנה אותה..."**

דין והכרעה

11. סעיף 12 א (א) לחוק שמירת הנקיון קובע כדלקמן:

"היה למפקח עובד המשרד יסוד להניח כי נעברה לעיניו עבירה

לפי סעיף 13 (ג) (א1)(א) באמצעות רכב או מרכב, רשאי הוא למסור

לנוהג ברכב הודעה האוסרת את השימוש בו לתקופה שלא תעלה

על 30 ימים וליטול את רשיון הרכב לאותה תקופה. בהודעה תצוין

הסיבה לאיסור שימוש ברכב ולנטילת הרשיון".

סעיף 13 (ג) (א1)(א) לחוק זה עניינו ב"השלכת פסולת גושית, פסולת בניין, גרוטאות, גרוטות רכב, פסדים או צמיגים, בניגוד להוראות סעיף 2".

"השלכה" מוגדרת בסעיף 1 לחוק כ"לרבות זריקה, שפיכה, נטישה, השארה או גרם לכלוך באופן אחר".

12. סעיף 57 ב' לפקודת התעבורה, מסמיך את בית המשפט לבטל את הודעת איסור השימוש אם נוכח שהתקיים אחד מאלה:

1. הרכב נלקח מבעליו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

2. מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב,

ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה. "

וכן:

"בית המשפט רשאי לבטל את הודעת איסור השימוש או לקבוע

תקופה קצרה יותר לאיסור השימוש, בתנאים או ללא תנאים,

אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה האמורות בס"ק ב'

המצדיקות זאת, ולעניין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון

בין השאר את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב".

13. עיינתי בתיק החקירה שנמסר לעיוני ומצאתי כי:

- בתצלומים ובסרטון המצויים בחומר החקירה נראות ערימות של פסולת בצדי השטח הנדון והשופל השייך למבקשת נראה מעביר חלק מהן ממקום למקום וגם דוחף ומשטח ערימות אדמה שהובאו ונפרקו על ידי משאית יוקלט (פירקית). בנוסף לכך נראה השופל כשהוא דוחף אל שולי השטח מערומי פסולת שהושלכו במקום זמן קצר קודם לכן על ידי משאית אחרת (משאית שאינה שייכת למבקשת) ולאחר מכן מכסה אותם באמצעות אדמה.
- בהודעה שנגבתה ממנו ביום 22.1.19 תיאר **בעליה של המבקשת מר סעיד עסלי** את העבודה שבוצעה בשטח על ידי השופל השייך לה, כ"**שפיכת הערימות שהיו שם לתוך הבור, השטח הנמוך**" וטען כי לא הוא היה זה שהורה לנהג השופל לדחוף את הערימות באופן הזה: "**... אני באתי לשם ושאלתי אותו מי אמר לך לדחוף, הוא ענה לי מישו אמר לי לדחוף...**".
- **נהג השופל מר מוחמד אבו פני**, תיאר את שארע, כך: "**הייתי עובד עם הפירקית והשופל היה עומד ואז באה הפירקית השניה ואז בא אלי אחד מבעלי השטח אמר לי "תדחוף" ואז הגיע אלי סעיד המנהל שלי ואמר לי "למה אתה דוחף"...**מה שראינו בתמונות זה שאני עבדתי על השופל, שביקש ממני גזייל בעל השטח לדחוף את הערימות ואז בא סעיד בעל הבית ואמר למה הפירקית עומדת, לך תעבוד עליה..."
- פלט העבירות הקודמות של המבקשת מלמד על כך שביום 3.6.15 בוצעה על ידה עבירה של השלכת פסולת (גושי בטון ואספלט) לרשות הרבים והיא חויבה בתשלום קנס בסך 3,000 ₪.
- ביום 14.11.17 בוצעה על ידי המבקשת עבירה דומה נוספת שבקשר אליה ניתנה בשעתה החלטתי בתיק ה"ת 66506-11-17 בה דחיתי את בקשתה לביטול איסור השימוש במשאית שבצעה את ההשלכה, כשגם אז טענו מנהליה כי נהג המשאית ביצע את ההשלכה שלא על דעתם (**ר' החלטתי מיום 4.12.17**).

14. במצב הדברים המתואר לעיל, לא מצאתי פגם או העדר הצדקה להודעה שנמסרה למבקשים על איסור השימוש בשופל, ואולם לנוכח התמונה העולה מן הראיות ולפיה הפסולת שנמצאה במקום הושלכה בו על ידי מאן דהוא אחר, בעוד שהשופל השייך למבקשת ביצע פעולות שתוצאתן היתה השארת הפסולת באותו מקום וכיסוי חלק ממנה בחומרים אחרים (פעולות הנכללות הגדרת המונח "השלכה" בחוק), סברתי כי נכון אעשה אם אורה על קיצור תקופת איסור השימוש ל- 21 ימים.

מטרת החוק המאפשר הטלת איסור שימוש ברכב ואף תפיסת חפצים הקשורים לביצוע עבירות הגורמות לזיהום סביבתי, היא סיכול האפשרות לביצוע עבירות דומות באמצעות אותו החפץ. טענת מר סעיד עסלי ונהג השופל מר אבו פני כי עסלי לא היה מודע לכך שבעל השטח הורה לאבו פני "לדחוף" את הפסולת או לכסותה, מצטיירות על פניהן כמיתממות, מה עוד שגם במקרה הקודם שנדון בפני כאמור, נשמעו מצד מר עסלי טענות דומות.

לנוכח כל אלה ובהעדר נקיטת פעולה כלשהי מצד מי מבעלי או מנהלי המבקשת למניעת הפעולות של דחיפת ערימות הפסולת וכיסויין, או להימנעות מביצוען, אין בידי לקבוע כי המבקשת עשתה את כל שיכולה היתה לעשות כדי למנוע את ביצוע העבירה או לכל הפחות להקטין את נזקיה.

15. התוצאה היא אם כן שהבקשה מתקבלת בחלקה דהיינו בדרך של קיצור תקופת איסור השימוש למשך 21 ימים במקום 30.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים בפקס.

תיק החקירה יימצא בלשכתי וניתן יהיה לקבלו באמצעות העוזרת המשפטית ו/או פקיד העזר.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.